

PERSMAP

donderdag 28 augustus 2008
Ons kenmerk: PB/0809.002
Totaal aantal pagina's: 8

**_KESKI.E.SPACE VZW PRESENTEERT_
Supermarkt shopping (6+)**

dansvoorstelling in de supermarkt

Met steun van de
Vlaamse overheid

provincie limburg

Theater aan het Vrijthof Maastricht

Supermarkt shopping (6+)

FAMILIE

dansvoorstelling in de supermarkt

productie keski.e.space

co-productie cultuurcentrum Hasselt, Theater aan het Vrijhof
Maastricht, Interlimburgse subsidies

choreografie Alexandra Meijer i.s.m. de dansers

dramaturgie Gerhard Verfaillie

audio Bram Bosteels

dans Sofie Saller, Sarah Dillen, Morgane Van Weyenbergh, Maria
Eugenia Demegio, Denise Gospodarek, Mauricio Ramirez

met de steun van de Vlaamse Overheid en de provincie Vlaams
Brabant

'Supermarkt Shopping' is een unieke dansvoorstelling voor kinderen en hun familie die gaat over en gespeeld wordt in de supermarkt.

In kleine groepjes maken de kinderen een tocht door de winkel en ontmoeten onderweg... zes dansers. Dansers in de supermarkt? Alles is plots anders: de geluiden uit de luidsprekertjes, de winkelkarretjes, de rolband aan de kassa,... alsof je niet door een gewone winkel loopt maar in een avontuur terecht gekomen bent...

Alexandra Meijer maakt dansvoorstellingen voor volwassenen en kinderen. Ze laat zich graag inspireren door uitdagende locaties en herkenbare situaties.

keski.e.space vzw specialiseert zich in kunst op locatie en betreft het alledaagse en het toevallige bij het creatieve op onverwachte momenten.

keski.e.space vzw voor kunst op locatie is een jonge organisatie die kunst op locatie wil ontwikkelen, ondersteunen en promoten. Het is de plaats waar het artistiek product getoond wordt aan een publiek dat het vertrekpunt vormt voor de productie ervan.

De producten kunnen van allerlei aard zijn: installaties, performances, exposities, beeldend, fotografisch, theateraal en dansant werk...

De vzw wil in de eerste plaats de context scheppen voor kunstenaars waarin ze, al dan niet op uitnodiging van de vzw, werk kunnen maken en onderzoek aan kunnen gaan.

De ontmoeting tussen publiek en kunst is liefst onverwacht en buiten de gangbare kunstlocaties zoals musea, culturele centra...

keski.e.space vzw
A. Walraevensstraat 6 – 1850 Grimbergen
www.keskiespace.be
keskiespace@gmail.com

Stefan Tavernier
+32 477 93 80 99

speellijst (op 25/08/08 - updates op www.keskiespace.be)

vr 03 okt 2008	19:00	première in Carrefour Hasselt i.s.m. cultuurcentrum Hasselt
za 04 okt 2008	15:00	première in Carrefour Hasselt i.s.m. ccHa
di 14 okt 2008	13:30 15:30	in Albert Hein Maastricht i.s.m. Theater aan het Vrijthof in Albert Hein Maastricht i.s.m. Theater aan het Vrijthof
wo 15 okt 2008	13:30 15:30	in Albert Hein Maastricht i.s.m. Theater aan het Vrijthof in Albert Hein Maastricht i.s.m. Theater aan het Vrijthof
zo 19 okt 2008	14:00 16:00	in Carrefour Strombeek i.s.m. CC Strombeek in Carrefour Strombeek i.s.m. CC Strombeek
vr 24 okt 2008	11:00 13:30	in Carrefour Genk i.s.m. CC Genk in Carrefour Genk i.s.m. CC Genk
za 25 okt 2008	14:00 15:30	in Carrefour Genk i.s.m. CC Genk in Carrefour Genk i.s.m. CC Genk
di 28 okt 2008	14:00 15:15	in GB Heverlee i.s.m. 30CC in GB Heverlee i.s.m. 30CC
zo 02 nov 2008	10:00 11:15	in GB Roeselare i.s.m. De Spil in GB Roeselare i.s.m. De Spil
ma 03 nov 2008	10:30 13:30	in GB Roeselare i.s.m. De Spil in GB Roeselare i.s.m. De Spil
do 27 nov 2008	10:30 13:30	in Carrefour Sint-Agathata-Berchem i.s.m. De Ploter in Carrefour Sint-Agathata-Berchem i.s.m. De Ploter
vr 28 nov 2008	10:30 13:30	in Carrefour Sint-Agathata-Berchem i.s.m. De Ploter in Carrefour Sint-Agathata-Berchem i.s.m. De Ploter
di 24 maa 2009	10:30 13:30	in Carrefour Shoten i.s.m. CC Schoten in Carrefour Shoten i.s.m. CC Schoten
di 12 mei 2009	11:00 13:30	in Carrefour Sint-Pieters-Leeuw i.s.m. CC Halle in Carrefour Sint-Pieters-Leeuw i.s.m. CC Halle
za 16 mei 2009	11:00 13:30	in Carrefour Sint-Pieters-Leeuw i.s.m. CC Halle in Carrefour Sint-Pieters-Leeuw i.s.m. CC Halle

ARTISTIEKE PLOEG

Alexandra Meijer, choreografie

Alexandra Meijer studeerde aan de Rotterdamse Dansacademie. Na haar choreografie opleiding koos ze ervoor om uit de 'standaard theaterruimte' weg te blijven met haar producties. Sindsdien zoekt ze allerlei locaties op waar het dagelijkse leven bruist. In die context wil ze (toevallige) toeschouwers in contact brengen met dans als bewegingsvorm en theatrale kunstvorm. Uiteindelijk wordt het steeds een toegankelijke dansvoorstelling waar mensen van kunnen genieten. Niet elitair of intellectueel, maar ook niet inhoudsloos of kinderachtig.

Recenter maakt Alexandra vooral werk voor kinderen. Hun alertheid, eerlijkheid en beweeglijkheid als publiek inspireren haar in de ontwikkeling van de producties. Het is opvallend hoe volwassenen van deze producties meegenieten.

Samen met Stefan Tavernier richtte ze keski.e.space op om kunst op locatie een gezicht te geven en kunstenaars te laten interageren met de openbare ruimte. Een andere missie waar ze voor staat is het ontwikkelen van een breed kinderdans aanbod voor kinderen in Vlaanderen.

Gerhard Verfaillie, dramaturgie

Gerhard was lange tijd actief als medewerker / regisseur van (jeugd)theaterproducties. Zo werkte hij als freelancer o.a. voor Leporello, Nova Zemblu, e.a. Hoe theater kan communiceren boeide hem meer en meer, en dus ging hij allerlei kunsteducatieve projecten opzetten.

Na een sabbatjaar werd hij projectcoördinator bij het festival Anno'02 en, sinds 2003, is hij programmeur theater in cultuurcentrum Hasselt en artistieke verantwoordelijke voor het Krokusfestival. Daarin kiest hij graag voor dansvoorstellingen voor/met kinderen/jongeren.

En hij kan de repetitievloer niet missen. Na enkele projecten met vzw Ponte, de dramaturgie voor Questo Ricordo (Laureyns/Manshoven) werkt hij nu voor het eerst met Alexandra Meijer.

Bram Bosteels, geluidskunstenaar

Bram is actief in het grensgebied tussen muziek, instrumentbouw en installatiekunst.

Onder de naam Kaboom Karavan, bracht hij in 2007 het debuutalbum "Short Walk With Olaf" uit bij het Mexicaanse Umor Records. Ook ontwikkelde hij soundscapes en geluidsbanden voor diverse theaterproducties (FABULEUS, cie SOIT) en werkte hij samen met kunstenaars uit verschillende disciplines.

Daarnaast werkt Bram als artistiek pedagogisch begeleider bij Aifoon en als free-lance muziekdocent.

www.myspace.com/kaboomkaravan

Hoe zie jij de rol van het geluid in de productie Supermarkt Shopping?

Bosteels: "De rol van geluid en muziek is in deze productie sterk bepaald door de locatie, de diffuse context van een supermarkt. Dit is in zekere zin een heel kille en hectische plaats, met een overdaad aan impulsen. Het geluid kan hier fungeren als een soort magneet om toch de aandacht van de kinderen vast te houden. Daarnaast kan het geluid ook een interessant contrast vormen met de omgeving. Door te werken met zeer warme en minimale klankbronnen, krijg je een soort warmte en menselijkheid die een mooi tegengewicht biedt aan het anonieme & kunstmatige karakter van een supermarkt."

Hoe ben je te werk gegaan in de uitvoering?

Bosteels: "De 1e brainstormgesprekken leverden een aantal ankerpunten en trefwoorden op, waar op Alexandra zich wilde focussen bij het ontwikkelen van bewegingsmateriaal. Diezelfde elementen (breekbaarheid, verleiding, ...) ben ik gaan onderzoeken en interpreteren vanuit een muzikale visie. Op die manier ontwikkelden we losse ideeën en fragmenten maar vanuit een zelfde vertrekpunt. Nadien exploreerden we de combinatiemogelijkheden met oog voor de wisselwerking tussen dans, locatie en geluid. Het is interessant om van in een beginfase de onderlinge verhoudingen tussen deze 3 elementen uit te diepen en om ruimte te laten voor inbreng van de dansers. Hierdoor maken hun bijdrages nu ook letterlijk deel uit van de soundtrack.
(bvb WHISPERTHEME)

Denise Gospodarek, dans

Denise ontwikkelde een stevige basis in klassieke, jazz en voornamelijk hedendaagse dans. Na zes jaar als danser verbonden te zijn aan een Belgisch dansgezelschap ruild ze de zekerheid in voor een meer persoonlijke ontwikkeling.

"Everywhere in daily life we have behaviour codes to make things work better and faster. A supermarket is such a place where those codes are very clear and determinant. You enter the place, you take your caddy and from this moment our focus is concentrated on the products we want to buy. Me as a performer and dancer, I would like to invite you, to shift your focus on something else, witch will break this routine and robot like behaviour. On what? Come and discover..."

Maria Eugenia Demeglio, dans

Geboren in Italië in 1985, volgde Eugenia vanaf haar achtste ballet- en muzieklessen (fluit). Wat eerst een hobby leek, bleek al gauw een "raison d'être" te zijn. Ze verhuisde naar Rotterdam voor een dansopleiding waar ze recent haar bachelor choreografie behaalde. In de voorbije 15 jaar zette Eugenia verschillende characters neer, voerde ze verschillende stukken op, maakte

er zelf ook enkele, regisseerde drie kortfilms, assisteerde verschillende choreografen en regisseurs, doceerde bewegingsbewustzijn aan acteurs, won enkele prijzen als performer, leerde tango, capoeira en liet gedurende deze hele periode de fluit in het koffertje.

“I’ve always had fascination for ‘arty’ things happening outside of the environment that history has labeled as ‘natural’ for them. Nowadays I think it could be because I believe it’s important to pick people out of the hysteric vortex of everyday ‘survival’, with a bit of awe. So why not by casually stepping in their routine and making it fresh!?”

Maurico Ramirez, dans

Maurico is acteur en danser van Colombiaanse afkomst. Hij studeerde drama aan de University of Medellin. Om dans en theater met elkaar te versmelten verkende hij de kunst van de performance. Hij nam deel aan verschillende afro-lationo projecten zowel als danser, choreograaf als acteur.

“For me the challenge is to find a new way of interacting with the public and to create an original body language.”

Sarah Dillen, dans

Sarah studeerde muziek en dans in de kunsthumaniora Gent, HID in Lier and studeerde af aan de Theaterschool (MTD) Amsterdam. Als freelancer werkte ze samen met Diane Elshout en Frank Händeler aan ‘Youmefication’, David Hernandez, Guy Weizman, Nicola Hepp, Helio Santos,... Voor ‘Child Room Project’ werd ze uitgenodigd als choreografe. Voor het International Solo Festival in Lisabon maakte ze “Catch me if I fall”.

Ze is de oprichter van ‘movementsoundlab’, een collectief met basis in Lisabon.

“I really like the fact that we perform outside of a theatre because it’s great to SEE the public.

What I’m really curious about is the reaction of the children on this, but also from the ‘normal’ shopping people. The challenge will be that all the locations will be different so we have to adjust to every new situation, witch I think is great, because also in life nothing is ever the same! You have to find solutions- questions-...for everything...over and over....

Life is a circle...like our piece... it repeats itself ...again and again...”

Sofie Saller, dans

Sofie Saller (°1972) speelde als performer voor dans en/of theater o.a. in ‘Oraculos’ en ‘La memoria del vino’ van Enrique Vargas/Teatro de los Sentidos (Colombië), ‘XS’ en ‘XL’ van Maria-Clara Villa Lobos (Brazilië/België), ‘Off-Balance’ van Karen Guttman (Canada) en ‘Immens’ en ‘Wij’ van Roos Van Geffen (Nederland).

Zij creëerde de voorstelling ‘Choose life’ en de kortfilms ‘l’Homme fait vraiment rire’ en ‘l’Homme marche droit...’.

In 2002 ontving Sofie Saller een beurs van de Belgische Stichting Roeping.

“The fun/challenge for me to dance in a supermarket... of wat mij aantrekt aan dansen in de supermarkt: ik danste als kind graag in de living, op feestjes in de tuin... en veel andere plekken. Het is super dat we mogen dansen in een supermarkt tijdens de openingsuren en ik vind het ook speciaal dat kinderen en volwassenen elkaar kunnen bekijken, dat sommigen zelfs meedoen in de voorstelling (zonder repetitie!) en dat er meer in de supermarkt is dan enkel ‘dingen’ kopen.“

Morgane van Weyenbergh, dans

Reeds op vroege leeftijd danste Morgane Van Weyenbergh mee in producties van Passerell waar ze heel wat danservaring opdeed. Nu ontwikkelt ze zich verder als hedendaagse danseres aan het Hoger Instituut voor Dans in Lier. Ze is een spontaan en creatief persoon die speelsheid in benadering tot dans en theater belangrijk vindt.

“Een supermarkt, een plaats waar we dagelijks in ver-toeven om boodschappen te doen en al dat lekkers en aantrekkelijke rondom ons te aanschouwen. Maar al eens iets anders gedaan in een supermarkt? Gedanst misschien? Je een weg banen tussen al die mensen met karretjes en plaatsen die je nooit opmerkte een heel andere invulling geven.”

DE SUPERMARKT, kleine historie

Hoewel de eerste echte cash and Carry-zelfbediening dateert uit 1916, zijn de supermarkten een fenomeen van de economische recessie uit de 30-er jaren. Door meer goederen te verzamelen op grote hoeveelheden op één plaats, werd geprobeerd de prijzen te drukken. Het motto van die eerste supermarkten was dan ook: 'Pile it high, sell it low.'

Op 18 december 1957 opende op het Brusselse Flageyplein een 400m² grootte Delhaize. Eigenlijk was deze illegaal want er bestond een wet die winkels met diverse afdelingen verbod. Het was minister Van den Boeynants die deze wet in 1960 vernietigde. Supermarkten vestigde zich in die beginfase altijd in het stadscentrum, pas in de jaren 60 weken ze uit naar de buitenwijken. Dé hoofdreden daartoe was het parkeerprobleem voor de auto's van de klanten.

Het is haast onvoorstelbaar voor ons, maar de eerste klanten van de Brusselse Delhaize kregen een instructieblad: 'hoe winkelen in een supermarkt'. Alles was dan ook vreemd: de waren in de rekken, de karretjes, de zelfbediening.

Supermarkten voor kinderen. Ze bestaan ook. Enkele in Amerika, één in Nederland. Niet zo veel dus, maar twijfel er niet aan dat er binnenkort een duidelijke marketingformule gevonden wordt voor een explosief groeiende markt. De ontdekking van het kind is pas op gang gekomen: kinderen bepalen mee wat gegeten wordt, waarmee gespeeld wordt, hoe verplaatst wordt, welke programma's bekeken worden, hoe geleefd wordt. Kinderen dus als consumenten met bankrekeningen lang voordat ze dat woord uit kunnen spreken. Kinderen maken onherroepelijk deel uit van de Grote Mensenwereld van Het Verlangen.

THEMA'S VAN DE VOORSTELLING

Supermarkt Shopping heeft het niet over deze historie, noch wil ze bedenkingen uiten bij onze (over)consumpt iemaatschappij. Dat geheven vingertje lijkt ons te voor spelbaar.

Wel beschouwen de supermarkt als een boeiende sociale context: een intrigerende verzameling van mensen, groot en klein, jongen oud, die zich verzamelen op één plaats waar ze niet alleen boodschappen kopen, maar ook een levensstijl, een welzijn. Maar net zo goed spelen zich heel wat intermenselijke ontmoetingen af. Een praatje met een bekende, het in toom houden van kinderen, het rondwandelen en rondkijken. Niet te verwonderen dat er op het internet datingsites zijn voor de supermarkt! De voorstelling focust op deze sociale lagen, op ontmoeting, verlangen, verleiding.

In die zin is de supermarkt hét symbool van Het Verlangen. Haast alles is er beschikbaar en bereikbaar. Binnen handbereik. En tegelijkertijd is het onbereikbaar: te duur, te veel om keuzes te maken, ... Ook kinderen ervaren dit. Hoe vaak worden ze niet netjes in een karretje geplaatst, als gekooide vogels, om dan midden in de rayon gereden te worden, net niet te dicht bij de rekken. Zoveel chips en chocolade en amper een halve meter onbereikbaar. Dus hebben we het ook over keuzes maken, niet kunnen kiezen.

Eigenlijk willen we op een anders kijken naar de supermarkt; zoeken we verrassende, speelse insteken binnen het sociale fenomeen dat de supermarkt is. Daarom ook willen we, naast een speelse en zelfs komische sfeer, ook traagheid en fragiliteit in de voorstelling brengen.

DANSVOORSTELLING

Supermarkt Shopping gebruikt de dans als taal om deze thema's uit te werken. We gaan daarbij uit van de dagelijkse, herkenbare handelingen en situaties van klanten in de supermarkt. Uiteraard worden niet zomaar gekopieerd, ze worden via abstracties tot volwaardig dansmateriaal gevormd. Toch refereren ze naar de realiteit en blijven ze herkenbaar voor kinderen (vanaf 6) en volwassenen. Deze gelaagdheid is een essentiële bekommernis van de makers.

Hedendaagse dans worstelt soms wel eens met de karakterisering 'moeilijk', maar wij zijn ervan overtuigd dat kinderen vaak wel in staat zijn de sfeer, het opzet van de scène op een intuïtieve manier te vatten. En door in de supermarkt te dansen, bevorderen we de herkenbaarheid, vergroten we de vertrouwdheid met hedendaagse dans en stimuleren we de toegankelijkheid.

PRAKTISCH VERLOOP

Het publiek wordt bij aankomst verdeeld in drie groepen die elk een parcours afleggen doorheen de supermarkt. Elke groep ziet op die manier 7 scènes op diverse plekjes in de winkel. Ondertussendoor (van de ene oplek naar de andere) beleven ze onverwachte tussenkomsten van de dansers. De hele voorstelling (50') eindigt in de centrale gang waar alle groepen en alle dansers bijeen komen.

GESPREK tussen choreografe Alexandra Meijer en dramaturg Gerhard Verfaillie

GV Toen je me voor het eerst over je idee sprak om in een supermarkt een dansvoorstelling te maken, was ik enthousiast. Een paar dagen later werd ik overvallen door een enorme hoeveelheid clichés. Dingen als kritiek geven op de consumptiemaatschappij door precies hét icoon van zo'n maatschappij te gebruiken. een soort politiek, of sociaal statement, zeg maar. In onze gesprekken heb je duidelijk gemaakt dat je dit niet wil, gelukkig maar.

AM Het was voor mij net de uitdaging om die valkuilen te omzeilen. Om de opzet niet in het materialistische te laten 'verzuipen'. Het idee om kritiek (op wat dan ook) als vertrekpunt te nemen voor een voorstelling vind ik niet inspirerend. Vooral het sociale element van de winkel is tijdens het werken de centrale peiler geworden. Binnen deze consumptiemaatschappij hebben mensen juist vooral behoefte aan sociale erkenning en contact. Dat is niet te koop maar wel aanwezig in de winkel. Ook het spanningsveld tussen ouder & kind is een bruikbare inspiratiebron geweest. Ik hoop kijker(tje)s een beetje te laten reflecteren over hoe ze samen door een winkel manoeuvreren. Binnen een dagelijkse context wil ik juist met abstracte ideeën (zoals verlangen, overdondering en verleiding) werken.

GV En kinderen maken inderdaad ook deel uit van die winkelwereld. Of ze nu in die kar zitten, strips aan het lezen zijn, of irritant schreeuwen: they are part of the game. Zo'n gelaagdheid vind ik heel essentieel, een voorstelling die én volwassenen ruimte biedt én kinderen aanspreekt.

AM Kinderen vanaf 6 jaar staan ook al zo goed als IN die volwassen wereld. Er wordt zo vaak van hen verlangd dat ze zich volwassen gedragen. Terwijl wij dan weer hopen om af en toe zo onbezonnen te kunnen zijn. Kinderen zijn al snel niet zo dom meer en denken graag iets verder na. Volwassenen appreciëren op hun beurt weer een voorstelling met humor en speels bewegingsmateriaal. Ze zijn soms verbaasd dat zij zelf ook wat aan 'een kinderdansvoorstelling' over houden. Maar zo ver liggen beide kijkersgroepen niet uit elkaar. En als maker is het juist leuk om op de kleine nuances binnen die 2 doelgroepen in te spelen. Ik krijg nu al reacties van volwassenen die de voorstelling zo graag zouden willen zien maar geen kinderen hebben...

GV Eigenlijk vergt dit alles een andere kijk op de supermarkt, niet? Niet zozeer de honderd soorten koffie zijn interessant, maar welke mensen op welke manier achter karretjes tjokken, aanwijzingen geven, kinderen in toom houden, ...

AM Je moet eigenlijk een speciaal brilletje opzetten dat inzoomt om de persoonlijke trekjes van elke koper. Sinds ik met het idee van de voorstelling rondloop kan ik in een winkel niet anders dan genieten van alle menselijkheid die zich voordoet. En het is ongelooflijk hoe eigenzinnig en creatief mensen kunnen zijn. Maar we merken het nauwelijks op! Veel mensen gaan zich ergeren aan de wijze waarop hun voorganger zijn spullen nét iets anders op de loopband aan de kassa legt. Maar we beseffen niet

dat je op die manier iemand kunt leren kennen. 'Toon me je boekenkast en ik weet wie je bent' voor mij is het 'hedendaagser' om te zeggen 'Toon met je winkelkar en ik weet wie je bent'.

GV Wat me ook voortdurend opvalt is dat je ook in je dansmateriaal uitgaat van deze concrete, herkenbare handeling van mensen om ze daarna te abstraheren tot bewegingen.

AM Ik hou van abstracte beweging maar ik wil dat het publiek kan voelen en begrijpen waar ze vandaan komt. Als de dansers hen platgooien met abstracte bewegingen dan kan een niet-geoefende kijker het echt niet altijd zo goed plaatsen. Als ik ze daarentegen juist laat beginnen vanuit de effectieve handelingen en ik laat die langzaam vervormen tot abstract materiaal dan neemt een danser het publiek mee vanuit hun alledaagse wereld in een andere taal die zo al wat beter is te vatten. Je associeert jezelf als kijker zo veel gemakkelijker met een danser.

GV Wat me ook belangrijk lijkt is dat we op zoek zijn naar een soort tegengewicht voor de snelheid, het flitsende van de supermarkt. Er is voor mij een breekbaarheid in het dansmateriaal gesloten. Uiteraard is het soms grappig en bijwijlen up-tempo, maar er is ook verstilling, vind je niet?

AM De behoefte aan verstilling werd al heel erg snel duidelijk. Het heeft ook te maken met wat je eerder aanhaalde: de talloze clichés die voor het grijpen liggen. Ik ben benieuwd of we het publiek vlot die stap kunnen laten zetten. Dat ze niet blijven verwachten dat het een spectaculaire 'cirkus-achtige' voorstelling wordt. Maar dat ze beseffen dat we hen juist de andere kant van de medaille willen laten zien. Natuurlijk is het leuk om met een kar te dansen. Maar we willen het juist op een nét iets andere manier doen, met iets minder glitter, en meer invulling vanuit het 'dagelijkse' gevoel. Om dan te merken dat dat ook knap materiaal kan opleveren. Eenvoud, intimiteit en breekbaarheid zijn zo een mooie vertrekpunten voor scènes. Zeker in contrast met de flitsende en vaak ook zeer oppervlakkige context van een winkel die er op gericht is te verkopen.

GV Laten we het even over het 'publiek' hebben. Sommigen zullen gereserveerd hebben, anderen zijn toevallig in de winkel (op het juiste moment op de juiste plek!). Toch zijn ze sowieso meer dan alleen maar een publiek dat in een donkere zaal zit.

AM Ze zijn veel actiever. Niet enkel zitten en gadeslaan, maar onder begeleiding in groepjes door de winkel trekken. En niet weten waar en wanneer er iets gebeurt tot het begint. Doet die mevrouw daar op de hoek ook mee of niet? Daar heb jij ook veel input over gegeven. Om er voor te waken dat het geen fragmentaire voorstelling wordt maar een totaalbeleving. Dus niet enkel scènes en tussendoor wandelen. Maar ook tijdens de verplaatsingen dingen laten gebeuren. De groep wat laten zoeken. En de aparte scènes verder laten ontwikkelen in deze kleine tussenkomsten.

GV Een groot deel van het dansmateriaal is ontstaan in de studio. Zeg maar in een soort artificiële wereld, waarin we allerlei pogingen ondernemen om ons in te beelden dat daar nu honderden flesjes haarspoeling in rekken staan. Daarom vind ik het goed om vrij veel try-outs te doen in de supermarkt, niet?

AM Het werken in een studio heeft ook voordelen. Het is een meer neutrale context die je ook even weghaalt van het concrete in de winkel. En we kunnen werken met verschillende opstellingen. Want elke speelplek is anders en dat vereist toch ook wel wat flexibiliteit van de dansers. Als ze zich te veel focussen op die ene winkel van de repetities dan wordt aanpassen veel moeilijker. Toch ben ik ook heel blij dat we regelmatig in een winkel kunnen proefdraaien. Zo zie je wat werkt en wat bijgeschaafd moet worden. Je merkt de reacties van de aanwezige klanten en traint de dansers om langs die kopers heen te manoeuvreren.

GV Op een avond, tijdens de eerste repetitieweek, hebben we ooit gezegd: het publiek dat de voorstelling in de supermarkt gezien heeft, zou de dansers moeten missen als ze de volgende keer gaan shoppen en vaststellen dat de dansers er niet (meer) zijn. Zullen we daar in slagen?

AM Ik vind het sowieso heel moeilijk in te schatten hoe de uiteindelijke voorstelling ontvangen zal worden bij het publiek. Wil mij daar nu ook nog niet te veel op fixeren. Je maakt datgene waar jijzelf in gelooft. Wat een publiek daaraan overhoudt is nog een heel ander verhaal... Maar ik zou het geweldig vinden mochten ze bij hun volgende bezoek aan de winkel zich nog iets van 'Supermarkt Shopping' herinneren. Ideaal zou het zijn als ze zelf op zoek gaan naar aparte kleine voorvalletjes bij de andere kopers om hen heen. One can only wish...

PRAKTISCH

- voor meer info over de voorstelling:
contacteer Stefan Tavernier
keskiespace@gmail.com
+32 477 93 80 99

ww.keskiespace.be
- voor fotomateriaal: zie www.keskiespace.be of www.ccha.be (pers)
- voor het bijwonen van repetitie of try-out in september:
contacteer Vera Dumon op vera.dumon@ccha.be of 011 77 15 23
- keski.e.space en ccHa nodigen u ook graag op de première in Hasselt of op één van de andere speelplekken.
Voor Hasselt: contacteer Vera Dumon ; voor de andere speelplekken: contacteer Stefan Tavernier.